

SPRIJIN SOCIAL PENTRU RESTRUCTURARE

Restructurarea aflata in curs de derulare a industriei miniere germane a continuat timp de cateva decade fara a aparitia unor tulburari sociale reale in regiunile miniere.

Pentru a prezerva aceasta situatie, partile implicate in redactarea Legii finantarii industriei miniere au cazut de acord ca responsabilitatea sociala va reprezenta o prioritate cheie in procesul restrangerii industriei miniere nationale.

In conformitate cu un raport de expertiza redactat de auditori de la KPMG, si acceptat de toate partile acordului, anul 2018 reprezinta data cea mai apropiata pana la care mineritul subventionat pe baza de carbune poate fi adus la un final in Germania fara nevoia unor redundante obligatorii.

Industria carbunelui din Germania a trebuit sa implementeze un intreg program de masuri, si continua sa faca acest lucru pentru a asigura mentinerea acestei politici.

Aceasta include o gama de instrumente de personal deja dovedite – transferuri catre alte mine sau alte parti ale companiei, pensionare anticipata, scheme de calificare si recalificare, noi initiative antreprenoriale si multiplele acorduri care insotesc acest intreg proces.

Minele au fost afectate in mod deosebit de catre nivelul inalt de fluctuatie ale angajatilor, un proces care necesita ca toti cei implicati sa dea dovada de solidaritate si flexibilitate la cel mai inalt nivel. De-a lungul anilor minerii afectati de inchiderea minei „lor” a trebuit sa accepte o miscare catre un nou loc de munca, ceea ce pentru multi a insemnat o naveta mai mare si in anumite situatii chiar mutarea intregii familii intr-o noua casa. Un exemplu deosebit de izbitor in acest sens sunt cei 1.700 angajati ai minei Saar care vor fi nevoiti sa se mute la Ibbenbueren sau Ruhr atunci cand mina lor va fi inchisa in 2012. In aprilie 2010 primul grup de 80 mineri din Saarland au realizat calatoria de 460 km catre noul lor loc de munca la RAG Anthrazit Ibbenbueren GmbH in Rinul de Nord - Westfalia.

Restructurarea nu a afectat numai forta de munca de baza. Chiar daca industria miniera a carbunelui trebuie sa isi ajusteze cifrele privind forta de munca la nivele mai scazute de productie, inca reprezinta unul dintre cei mai mari furnizori de pregatire din tara. Desi numarul pozitiilor de pregatire a trebuit sa fie redus, acest lucru nu a impiedicat RAG de la a primi un numar de 280 noi ucenici in 2010. Copania are in prezent un numar total de 1084 stagieri in registrele sale, cele mai populare cursuri fiind cele de mecanica industriala, electronica industriala, mecatronica si administrarea afacerilor. Este un domeniu in care industria miniera din Germania isi ia in serios responsabilitatile sociale si regionale.

Procesul de luare a deciziilor pentru noul Regulament UE privind subventiile catre industria carbunelui

Pentru ca industria miniera a carbunelui din Germania sa continue sa fie restructurata intr-o maniera acceptabila in conformitate cu prevederile Legii Finantarii Industrii Miniere, este absolut esential sa existe un regim de ajutoare de stat sigur si legal la nivel european.

Ajutoarele de stat au fost strict interzise in perioada Comunitatii Europene a Carbunelui si Otelului (CECO) iar exceptiile de la aceasta regula au fost permise doar prin decizii unanime ale Consiliului. Inainte de expirarea Tratatului CECO, prevederile Tratatului CE au fost examinate pentru a se determina daca erau potrivite pentru a obtine aprobarea pentru ajutoarele de stat pentru minerit. Nu a fost insa cazul si nu este cazul nici in prezent.

Aprobarea si verificarea de catre UE a ajutoarelor pentru industria carbunelui se bazeaza pe Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1407/2002 privind ajutoarele de stat pentru industria carbunelui din 23 iulie 2002 (citata mai jos drept Regulamentul Consiliului), care, ca toate regulamentele anterioare, se aplica doar pe o perioada limitata de timp si va expira la 31 decembrie 2010. De-a lungul anilor, ajutorul german pentru industria miniera a fost mereu in conformitate regulamentele europene privind subventiile si a fost aprobat de catre Comisie in baza Regulamentului Consiliului. In decembrie 2009, Comisia a aprobat ca ajutoarele germane sa fie platite in 2010, in baza Regulamentului Consiliului si a „vechiului” plan de restructurare pentru industria carbunelui din Germania, intocmit in anii anteriori. Inca trebuie sa se ajunga la o decizie privind temeiul legal ce poate fi folosit pentru aprobarea restructurarilor ulterioare dupa 2010 si pana in 2018, pe linia agendei planificate de politici privind carbunele. Guvernul Federal a notificat din timp rezultatele acordului privind carbunele din anul 2007 pentru a asigura o garantie generala a acestor prevederi si a prezentat de asemenea Comisiei un nou plan de restructurare pentru industria germana a carbunelui pe perioada 2008 – 2018, care a fost inclus in deciziile cu privire la politicile nationale privind carbunele luate in 2007.

Regulamentul Consiliului a fost examinat in 2007 de catre actorii interesati si Comisie in cadrul unei „verificari pe parcurs”. In timpul acestui proces, Germania, ca alte state miniere, a solicitat extinderea Regulamentului Consiliului. RAG, Asociatia Germana a Carbunelui (GVSt) si IG BCE au sustinut Guvernul exprimand parerea lor. Comisia a publicat apoi un raport de monitorizare in care stabilea ca nu constata nevoia unor modificari la Regulamentul Consiliului si ca nu va inainta nicio propunere pentru amendamente la aceasta legislatie dupa 2010. Prin parcurgerea etapelor necesare la sfarsitul lui 2007 in sensul notificarii privind planul de restructurare pentru perioada 2008 – 2018 Guvernul german solicitase deja aprobarea acestor aranjamente in baza unui temei potrivit pentru perioada de dupa 2010. Alte tari

UE producatoare de carbune au solicitat de asemenea Comisiei sa elaboreze o propunere de viitor pentru un regulament.

La inceputul lui 2009, Comisia a inceput un proces de consultare publica ce se referea la expirarea regulamentului actual. Comisia a inaintat un document de consultare in care erau puse o serie de intrebari si adresate aspecte-cheie ale regimului de follow up. In acest punct, Comisia a discutat diferite optiuni in ce priveste acordarea viitoare a ajutorului de stat pentru industria carbunelui. Statele membre UE si diferite organizatii si asociatii afectate au luat de asemenea parte la acest proces de consultare. Comisia a primit mai mult de 60 comentarii si luari de pozitie, inclusiv sapte din partea tarilor producatoare de carbune. Majoritatea coplecitoare a acestora solicita o continuare a regulamentului specific pentru acest sector. S-a aratat de asemenea ca un temei juridic pentru aprobarea in continuare a ajutorului pentru industria carbunelui va fi necesar dupa 2011 intrucat finalizarea completa a acestui aranjament la sfarsitul lui 2010 ar contraveni obiectivelor specifice ale interesului comunitar general. Aceste aspecte sunt deja incluse in preambulul si obiectivele Regulamentului Consiliului. Unele dintre aceste obiective isi vor mentine importante in viitorul apropiat, inclusiv siguranta ofertei, mentinerea echilibrului social si regional in timpul restructurarilor si finantarea obligatiilor mostenite pe care industria miniera activa nu le poate suporta si care, in orice caz, trebuie sa fie preluate de stat in eventualitatea unei lichidari.

In aceasta evaluare a impactului, DG Transport si Energie a propus un numar de optiuni, variind de la a nu face nimic pana la o propunere de regulament. Notiunea de a extinde pur si simplu Regulamentul actual al Consiliului a fost refuzata. Din perspectiva experientei anterioare a Comisiei cu Regulamentul s-a constatat ca principiul degrevarii graduale si alte conditii stabilite in aceasta nu au fost suficiente pentru a asigura o restructurare eficienta a industriei carbunelui. Evaluarea DG-ului a fost acceptata de Comitetul de Evaluare a Impactului si pe baza acesteia a fost redactata o propunere de regulament. S-a stabilit ca ar exista consecinte daunatoare sociale si regionale, si in special pierderi majore ale locurilor de munca, daca s-ar permite ca Regulamentul 1407/2002 sa ajunga la final fara fi inlocuit. Vietile a aproximativ 100.000 mineri ar fi afectate in toata Europa. Avand in vedere algerile pentru Parlamentul European care aveau loc, iar apoi numirea unei noi Comisii, acest proces nu putea fi rezolvat la vremea respectiva.

In plus fata de procesul de consultare publica, a fost consultat „Comitetul pentru dialog social european in industriile extractive” din Bruxelles. Pe 4 iunie 2009 acest comitet a elaborat o rezolutie cu privire la problematica unui regulament privind ajutorul de stat pentru industria carbunelui in Europa. Partenrii sociali reprezentand industria europeana a carbunelui si industria echipamentului minier si-au exprimat sprijinul unanim pentru mentinerea sistemului curent de ajutoare in baza Regulamentului consiliului si si-au

exprimat dorinta ca subventiile pentru carbune sa continue si un regulament european adecvat sa fie introdus.

La sfarsitul lui aprilie 2010, DG Concurenta (DG COMP), care este responsabilul pentru aceasta problema in noua structura a Comisiei, a initiat o consultare intra-servicii cu privire la noul regulament. Acest aspect a aparut pe agenda Comisiei doar ca urmare a interventiei Guvernului german. Dupa mai bine de doi ani de lucrari preliminare, la 20 iulie 2010 Comisia Europeana a prezentat o propunere pentru un nou regulament al Consiliului privind „ajutoarele de stat pentru a facilita inchiderea minelor de carbune necompetitive”, fiind un act normativ ce urma sa succeda actualului Regulament al Consiliului. Noul regulament trebuia sa intre in vigoare la 1 ianuarie 2011 si sa iasa din vigoare la 31 decembrie 2026. Propunerea s-a dovedit a fi neasteptat de restrictiva. Prin ea Comisia incearca sa se asigura ca toate minele de carbune necompetitive din statele membre vor fi inchise pana la 1 octombrie 2014. Propunerea se refera doar la ajutorul operational sub forma ajutorului pentru inchiderea minelor si ajutoare pentru costuri exceptionale; nu se aplica, ca Regulamentul anterior, ajutorului pentru investitii sau pentru accesarea de rezerve de carbune.

Comisia priveste acest ajutor in principal ca un mijloc de absorbtie al consecintelor sociale si ecologice cauzate de programul de inchidere. Ajutorul operational va trebui aplicat intr-un mod progresiv. Daca mina care se afla in pierdere nu este inchisa pana la data limita stabilita in noul regulament, beneficiarul va fi nevoit sa returneze banii. Propunerea Comisiei a fost intampinata cu multe critici in Germania si UE. Desi propunerea a fost precedata de discutii si consultatii intensive la toate nivelele, anumite membri ai Comisiei nu au fost impresionati de argumentele in favoarea unei structurari pe etape mai blande ale ajutorului operational pentru mine. IG BCE, GVSt, guvernele federale ale statelor Rinul de Nord- Westfalia si Saarland, si toate grupurile parlamentare ale statelor federale din NRW (cu exceptia liberalilor FDP) si Saarland au condamnat propunerea decretand-o complet inadecvata. Si alte pareri critice s-au alaturat, inclusiv Bundesrat ul german, reprezentantii tuturor partidelor germane in Bundestag si in Parlamentul European, DGB si Euracoal.

Cu totii au cerut o refacere a propunerii Comisiei si/sau Consiliului de Ministri. RAG, GVSt si Fundatia RAG au adoptat o pozitie foarte clara si alaturi de IG BCE au lansat o serie majora de discutii si initiative.

Compromisul realizat pentru o inchidere responsabila din punct de vedere social a industriei subventionate a carbunelui intr-o limita de timp si un cadru financiar suficient, cum s-a intamplat in 2007 de catre Guvernul federal, NR W, Saarland, IG BCE si RAG, nu mai era viabil. Mai mult, un regulament bazat pe propunerea Comisiei nu ar aduce economiile dorite pentru banul public sau usura povara contribuabililor. In fapt, ar atena costuri fiscale si sociale mult mai mari, dupa cum s-a aratat – si chiar mai recent confirmat – intr-un studiu relevant al Prognos (vezi Rapoartele anuale ale GVSt din 2007 si 2008). Ar exista o amenintare de redundante in masa si revolutii sociale si regionale

majore. Concedieri industriale care ar afecta cateva mii de mineri, impreuna cu o pierdere semnificativa a slujbelor in industria furnizoare, ar avea loc pana la sfarsitul lui 2014 sau chiar mai devreme. Restructurarea responsabila social ar deveni imposibila. Acest lucru ar prejudicia, in acelasi timp, finantarea de catre Fundatia RAG a obligatiilor pe termen lung mostenite din industria miniera si ar reprezenta o amenintare in sensul unei lipse premature de acces la rezervele principale de carbune ale Germaniei.

Consiliul European trebuie sa decida asupra propunerii Comisiei prin majoritate calificata. Parlamentul European, Comitetul Economic si Social si Comitetul Regiunilor vor fi consultate, pozitia adoptata de Parlamentul European avand o importanta deosebita. Intrucat Comisia si-a exercitat dreptul de initiativa legislativa prin prezentarea propunerii, este perfect indreptatita sa si modifice propunerea in orice moment, inainte de adoptarea unei decizii de catre Consiliu.

Depinde acum de Guvernul federal sa se asigure ca propunerea Comisiei este sensibil modificata. Este singura modalitate de a se asigura ca prevederile Legii finantarii industriei carbunelui si Acordul cadru privind inchiderea responsabila social a mineritului subventionat pe carbune in Germania continua sa se aplice si vor fi protejate de legislatia Europeana, si ca promisiunile facute in cadrul intelegerii privind politicile in sectorul carbunelui din februarie 2007 sunt recunoscute si onorate.

Temeliile Acordului privind politicile in sectorul carbunelui din 2007, Acordul cadru si Legea finantarii industriei carbunelui din 20 decembrie 2007, care guverneaza ajutorul federal pentru industria carbunelui dupa 2009, vor avea o influenta decisiva asupra viitorului industriei carbunelui in Germania, asupra angajatilor din sector si regiunilor miniere. Aceste regulamente si prevederi ofera industriei carbunelui din Germania o baza legala de incredere si calculabila, care a fost asumata in Tratatul coalitiei dintre CDU/CSU si FDP in urma alegerilor federale din 2009: „Sustinem reducerea treptata a industriei subventionate a carbunelui si vom respecta acordul privind politicile din sectorul carbunelui din 7 februarie 2007”. Guvernul federal si-a asumat deci decizia potrivit careia mineritul subventionat in Germania se va sfarsi intr-un mod acceptabil din punct de vedere social la sfarsitul lui 2018, cu exceptia situatiei in care Bundestagul va reevalua acest proces in 2012 pe considerente de politica energetica.

Legea finantarii industriei carbunelui ofera temei cerintei unei reevaluari din partea Bundestagului in sensul ca Guvernul federal trebuie sa ii prezinte un raport pana la jumatatea lui 2012. Acest document de referinta va fi mai apoi folosit de catre Bundestag pentru a determina daca mineritul pe baza de carbune va continua sau nu, avand in vedere parametri precum siguranta aprovizionarii cu energie si alte obiective ale politicilor energetice.

Decizia de a inchide aceasta industrie sau de a mentine o productie de carbune nationala va trebui sa fie luata de Politica Germana. In conformitate cu

art. 194 (par 2, sub par 2, alin. 1) al Tratatului privind functionarea UE, fiecare stat membru are „dreptul de a stabili conditiile pentru exploatarea resurselor sale energetice, alegerea intre diferitele surse de energie si structura generala a aprovizionarii sale cu energie”. La nivel european, sprijin adecvat este oferit prin intermediul unui nou regulament specific sectorului privind ajutorul UE.

Aceasta tema a fost inclusa in mod specific drept unul din punctele de actiune ale programului Presedintiei belgiene si o decizie este asteptata in decembrie 2010. Daca va fi nevoie, Consiliul poate de asemenea sa ajunga la o decizie in aceasta problema la inceputul lui 2011, intrucat regulamentul poate intra in vigoare retroactiv la 1 ianuarie 2011.

Germania are nevoie de o baza noua si de incredere in dreptul european pentru a continua programarea restructurarii responsabile social si sustinuta de guvernul german a industriei carbunelui din Germania si pentru a obtine aprobarea la nivelul comisiei a ajutoarelor de stat pentru industria miniera – si are nevoie de toate acestea cat mai curand cu putinta. Pentru ca acest proces de adaptare sa fie protejat sub imperiul dreptului european, este absolut necesara introducerea unui regim comunitar adecvat referitor la ajutoarele pentru industria carbunelui si intrarea in vigoare a acestuia la inceputul lui 2011. La momentul tiparirii prezentului manual se purtau inca discutii cu privire la forma pe care acesta ar trebui sa o imbrace.

SITUATIA ECONOMICA GENERALA

In 2009 criza economica si financiara internationala a aruncat Germania in cea mai adanca recesiune din anii posteriori razboiului. PIB-ul in anul 2009 a fost cu aproximativ 5% mai mic decat in anul precedent, ceea ce a reprezentat o cadere mai mare decat aceea a majoritatii statelor industrializate, in timp ce consumul de electricitate si energie primara a scazut cu aproximativ 6% iar consumul de carbune german a scazut cu 18%. Ca urmare a declinului puternic din activitatea economica, modificarilor structurale in mixul de energie si masurilor privind politicile de mediu, emisiile nationale de CO₂ au scazut dramatic cu un procent de 9%.

Dupa ce economia germana a atins fundul prapastiei la inceputul lui 2009, mult asteptata redresare a inceput sa apara in vara aceluiasi an. Programul larg de stimulente al guvernului a inceput sa-si arate efectele, restantele de comenzi s-au imbunatatit iar starea economica a devenit mai optimista. Spre sfarsitul anului situatia economica parea inca incetosata, desi a doua patrima a lui 2010 si probabil si a treia au dat semne distincte privind o tendinta de crestere. Exporturile germane in mod special s-au dezvoltat pozitiv. Cele mai incurajatoare impulsuri au venit in special din partea natiunilor nou dezvoltate, in timp ce criza datoriilor ce afecteaza multe state UE si programele de austeritate introduse de multe dintre acestea au tins spre a deprima asteptarile economice, in special in tarile din zona EURO.

La inceputul anului instituttele de cercetare economica au prezis rate de crestere de 1.5% in 2010 si au indicat ca PIB ul va creste pana la 1.4% in 2011. Proiectia pentru 2010 a Guvernului federal se bazeaza inca pe o cifra de 1.4%. majoritatea institutelor economice si a analistilor si-au revizuit predictiile spre o crestere mai mare, iar Banca Federala considera ca anul acesta cresterea ar putea fi de 3.5%. acest lucru inseamna ca 2010 arata mai bine decat ne-am fi asteptat. Insa in ceea ce priveste modul in care lucrurile vor evolua, estimarile au fost diferite. Perspectiva de afaceri rezervata pe care am vazut-o la sfarsitul lui 2010 precum si prospectele asemanatoare pentru 2011 au fost atribuite nu numai cererii scazute de importuri in zona euro, dar si cresterii masive a preturilor bunurilor si politicilor financiare restrictive si dezechilibrului social ce fac parte din procesul de consolidare fiscala ce se desfasoara la nivel national. In acelasi timp, exista temeri ca nu a fost depasita in intregime criza financiara si ca masurile deja adoptate in vederea reformei pietelor financiare s-ar putea dovedi insuficiente, ceea ce inseamna ca revenirea economica observata in 2010 ar putea fi de scurta durata. Unii experti au facut referire la un pericol semnificativ si iminent de inflatie, in timp ce alti economisti de renume, precum Peter Bofinger si Carl Christian von Wizaecher din Germania si castigatorul premiului Nobel Paul

Krugman din America, au avertizat cu privire la o amenintare iminenta cu recesiunea sau chiar deflatia ce ar putea avea loc anul acesta. Perspectiva economica actuala apare deci ca fiind atat instabila cat si neclara.

SPRIJIN SOCIAL PENTRU RESTRUCTURARE

Restructurarea aflata in curs de derulare a industriei miniere germane a continuat timp de cateva decade fara a aparitia unor tulburari sociale reale in regiunile miniere.

Pentru a prezerva aceasta situatie, partile implicate in redactarea Legii finantarii industriei miniere au cazut de acord ca responsabilitatea sociala va reprezenta o prioritate cheie in procesul restrangerii industriei miniere nationale.

In conformitate cu un raport de expertiza redactat de auditori de la KPMG, si acceptat de toate partile acordului, anul 2018 reprezinta data cea mai apropiata pana la care mineritul subventionat pe baza de carbune poate fi adus la un final in Germania fara nevoia unor redundante obligatorii.

Industria carbunelui din Germania a trebuit sa implementeze un intreg program de masuri, si continua sa faca acest lucru pentru a asigura mentinerea acestei politici.

Aceasta include o gama de instrumente de personal deja dovedite –transferuri catre alte mine sau alte parti ale companiei, pensionare anticipata, scheme de calificare si recalificare, noi initiative antreprenoriale si multiplele acorduri care insotesc acest intreg proces.

Minele au fost afectate in mod deosebit de catre nivelul inalt de fluctuatie ale angajatilor, un proces care necesita ca toti cei implicati sa dea dovada de solidaritate si flexibilitate la cel mai inalt nivel. De-a lungul anilor minerii afectati de inchiderea minei „lor” a trebuit sa accepte o miscare catre un nou loc de munca, ceea ce pentru multi a insemnat o naveta mai mare si in anumite situatii chiar mutarea intregii familii intr-o noua casa. Un exemplu deosebit de izbitor in acest sens sunt cei 1.700 angajati ai minei Saar care vor fi nevoiti sa se mute la Ibbenbueren sau Ruhr atunci cand mina lor va fi inchisa in 2012. In aprilie 2010 primul grup de 80 mineri din Saarland au realizat calatoria de 460 km catre noul lor loc de munca la RAG Anthrazit Ibbenbueren GmbH in Rinul de Nord - Westfalia.

Restructurarea nu a afectat numai forta de munca de baza. Chiar daca industria miniera a carbunelui trebuie sa isi ajusteze cifrele privind forta de munca la nivele mai scazute de productie, inca reprezinta unul dintre cei mai mari

furnizori de pregătire din țară. Deși numărul pozițiilor de pregătire a trebuit să fie redus, acest lucru nu a împiedicat RAG de la a primi un număr de 280 noi ucenici în 2010. Compania are în prezent un număr total de 1084 stagiași în registrele sale, cele mai populare cursuri fiind cele de mecanică industrială, electronică industrială, mecatronică și administrarea afacerilor. Este un domeniu în care industria minieră din Germania își ia în serios responsabilitățile sociale și regionale.

PROCESUL DE LUARE A DECIZIILOR PENTRU NOUL REGULAMENT UE PRIVIND SUBVENTIILE CATRE INDUSTRIA CARBUNELUI

Pentru ca industria minieră a carbunelui din Germania să continue să fie restructurată într-o manieră acceptabilă în conformitate cu prevederile Legii Finantării Industriei Miniere, este absolut esențial să existe un regim de ajutoare de stat sigur și legal la nivel european.

Ajutoarele de stat au fost strict interzise în perioada Comunității Europene a Carbunelui și Oțelului (CECO) iar excepțiile de la această regulă au fost permise doar prin decizii unanime ale Consiliului. Înainte de expirarea Tratatului CECO, prevederile Tratatului CE au fost examinate pentru a se determina dacă erau potrivite pentru a obține aprobarea pentru ajutoarele de stat pentru minerit. Nu a fost însă cazul și nu este cazul nici în prezent.

Aprobarea și verificarea de către UE a ajutoarelor pentru industria carbunelui se bazează pe Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1407/2002 privind ajutoarele de stat pentru industria carbunelui din 23 iulie 2002 (citată mai jos drept Regulamentul Consiliului), care, ca toate regulamentele anterioare, se aplică doar pe o perioadă limitată de timp și va expira la 31 decembrie 2010. De-a lungul anilor, ajutorul german pentru industria minieră a fost mereu în conformitate cu regulamentele europene privind subvențiile și a fost aprobat de către Comisie în baza Regulamentului Consiliului. În decembrie 2009, Comisia a aprobat ca ajutoarele germane să fie plătite în 2010, în baza Regulamentului Consiliului și a „vechiului” plan de restructurare pentru industria carbunelui din Germania, întocmit în anii anteriori. Încă trebuie să se ajungă la o decizie privind temeiul legal ce poate fi folosit pentru aprobarea restructurărilor ulterioare după 2010 și până în 2018, pe linia agendei planificate de politici privind carbunele. Guvernul Federal a notificat din timp rezultatele acordului privind carbunele din anul 2007 pentru a asigura o garanție generală a acestor prevederi și a prezentat de asemenea Comisiei un nou plan de restructurare pentru industria germană a carbunelui pe perioada 2008 – 2018, care a fost inclus în deciziile cu privire la politicile naționale privind carbunele luate în 2007.

Regulamentul Consiliului a fost examinat în 2007 de către actorii interesați și Comisie în cadrul unei „verificări pe parcurs”. În timpul acestui proces, Germania, ca alte state miniere, a solicitat extinderea Regulamentului Consiliului. RAG, Asociația Germană a Carbului (GVSt) și IG BCE au susținut Guvernul exprimând părerea lor. Comisia a publicat apoi un raport de monitorizare în care stabilea că nu constată nevoia unor modificări la Regulamentul Consiliului și că nu va înainta nicio propunere pentru amendamente la această legislație după 2010. Prin parcurgerea etapelor necesare la sfârșitul lui 2007 în sensul notificării privind planul de restructurare pentru perioada 2008 – 2018 Guvernul german solicitase deja aprobarea acestor aranjamente în baza unui temei potrivit pentru perioada de după 2010. Alte țări UE producătoare de carbune au solicitat de asemenea Comisiei să elaboreze o propunere de viitor pentru un regulament.

La începutul lui 2009, Comisia a început un proces de consultare publică ce se referea la expirarea regulamentului actual. Comisia a înaintat un document de consultare în care erau puse o serie de întrebări și adresate aspecte-cheie ale regimului de follow up. În acest punct, Comisia a discutat diferite opțiuni în ce privește acordarea viitoare a ajutorului de stat pentru industria carbunelui. Statele membre UE și diferite organizații și asociații afectate au luat de asemenea parte la acest proces de consultare. Comisia a primit mai mult de 60 comentarii și luări de poziție, inclusiv șapte din partea țărilor producătoare de carbune. Majoritatea copleșitoare a acestora solicită o continuare a regulamentului specific pentru acest sector. S-a arătat de asemenea că un temei juridic pentru aprobarea în continuare a ajutorului pentru industria carbunelui va fi necesar după 2011 întrucât finalizarea completă a acestui aranjament la sfârșitul lui 2010 ar contraveni obiectivelor specifice ale interesului comunitar general. Aceste aspecte sunt deja incluse în preambulul și obiectivele Regulamentului Consiliului. Unele dintre aceste obiective își vor menține importanța în viitorul apropiat, inclusiv siguranța ofertei, menținerea echilibrului social și regional în timpul restructurărilor și finanțarea obligațiilor moștenite pe care industria miniera activă nu le poate suporta și care, în orice caz, trebuie să fie preluate de stat în eventualitatea unei lichidări.

În această evaluare a impactului, DG Transport și Energie a propus un număr de opțiuni, variind de la a nu face nimic până la o propunere de regulament. Notiunea de a extinde pur și simplu Regulamentul actual al Consiliului a fost refuzată. Din perspectiva experienței anterioare a Comisiei cu Regulamentul s-a constatat că principiul degrevării graduale și alte condiții stabilite în aceasta nu au fost suficiente pentru a asigura o restructurare eficientă a industriei carbunelui. Evaluarea DG-ului a fost acceptată de Comitetul de Evaluare a Impactului și pe baza acesteia a fost redactată o propunere de regulament. S-a stabilit că ar exista consecințe daunatoare sociale și regionale, și în special

pierderi majore ale locurilor de munca, daca s-ar permite ca Regulamentul 1407/2002 sa ajunga la final fara fi inlocuit. Vietile a aproximativ 100.000 mineri ar fi afectate in toata Europa. Avand in vedere algerile pentru Parlamentul European care aveau loc, iar apoi numirea unei noi Comisii, acest proces nu putea fi rezolvat la vremea respectiva.

In plus fata de procesul de consultare publica, a fost consultat „Comitetul pentru dialog social european in industriile extractive” din Bruxelles. Pe 4 iunie 2009 acest comitet a elaborat o rezolutie cu privire la problematica unui regulament privind ajutorul de stat pentru industria carbunelui in Europa. Partenerii sociali reprezentand industria europeana a carbunelui si industria echipamentului minier si-au exprimat sprijinul unanim pentru mentinerea sistemului curent de ajutoare in baza Regulamentului consiliului si si-au exprimat dorinta ca subventiile pentru carbune sa continue si un regulament european adecvat sa fie introdus.

La sfarsitul lui aprilie 2010, DG Concurenta (DG COMP), care este responsabilul pentru aceasta problema in noua structura a Comisiei, a initiat o consultare intra-servicii cu privire la noul regulament. Acest aspect a aparut pe agenda Comisiei doar ca urmare a interventiei Guvernului german. Dupa mai bine de doi ani de lucrari preliminare, la 20 iulie 2010 Comisia Europeana a prezentat o propunere pentru un nou regulament al Consiliului privind „ajutoarele de stat pentru a facilita inchiderea minelor de carbune necompetitive”, fiind un act normativ ce urma sa succeda actualului Regulament al Consiliului. Noul regulament trebuia sa intre in vigoare la 1 ianuarie 2011 si sa iasa din vigoare la 31 decembrie 2026. Propunerea s-a dovedit a fi neasteptat de restrictiva. Prin ea Comisia incearca sa se asigura ca toate minele de carbune necompetitive din statele membre vor fi inchise pana la 1 octombrie 2014. Propunerea se refera doar la ajutorul operational sub forma ajutorului pentru inchiderea minelor si ajutoare pentru costuri exceptionale; nu se aplica, ca Regulamentul anterior, ajutorului pentru investitii sau pentru accesarea de rezerve de carbune.

Comisia priveste acest ajutor in principal ca un mijloc de absorbtie al consecintelor sociale si ecologice cauzate de programul de inchidere. Ajutorul operational va trebui aplicat intr-un mod progresiv. Daca mina care se afla in pierdere nu este inchisa pana la data limita stabilita in noul regulament, beneficiarul va fi nevoit sa returneze banii. Propunerea Comisiei a fost intampinata cu multe critici in Germania si UE. Desi propunerea a fost precedata de discutii si consultatii intensive la toate nivelele, anumite membri ai Comisiei nu au fost impresionati de argumentele in favoarea unei structurari pe etape mai blande ale ajutorului operational pentru mine. IG BCE, GVSt, guvernele federale ale statelor Rinul de Nord- Westfalia si Saarland, si toate grupurile parlamentare ale statelor federale din NRW (cu exceptia liberalilor FDP) si Saarland au condamnat propunerea decretand-o complet inadecvata. Si alte

pareri critice s-au alaturat, inclusiv Bundesrat ul german, reprezentantii tuturor partidelor germane in Bundestag si in Parlamentul European, DGB si Euracoal. Cu totii au cerut o refacere a propunerii Comisiei si/sau Consiliului de Ministri. RAG, GVSt si Fundatia RAG au adoptat o pozitie foarte clara si alaturi de IG BCE au lansat o serie majora de discutii si initiative.

Compromisul realizat pentru o inchidere responsabila din punct de vedere social a industriei subventionate a carbunelui intr-o limita de timp si un cadru financiar suficient, cum s-a intamplat in 2007 de catre Guvernul federal, NR W, Saarland, IGBCE si RAG, nu mai era viabil. Mai mult, un regulament bazat pe propunerea Comisiei nu ar aduce economiile dorite pentru banul public sau usura povara contribuabililor. In fapt, ar atrena costuri fiscale si sociale mult mai mari, dupa cum s-a aratat – si chiar mai recent confirmat – intr-un studiu relevant al Prognos (vezi Rapoartele anuale ale GVSt din 2007 si 2008). Ar exista o amenintare de redundante in masa si revolutii sociale si regionale majore. Concedieri industriale care ar afecta cateva mii de mineri, impreuna cu o pierdere semnificativa a slujbelor in industria furnizoare, ar avea loc pana la sfarsitul lui 2014 sau chiar mai devreme. Restructurarea responsabila social ar deveni imposibila. Acest lucru ar prejudicia, in acelasi timp, finantarea de catre Fundatia RAG a obligatiilor pe termen lung mostenite din industria miniera si ar reprezenta o amenintare in sensul unei lipse premature de acces la rezervele principale de carbune ale Germaniei.

Consiliul European trebuie sa decida asupra propunerii Comisiei prin majoritate calificata. Parlamentul European, Comitetul Economic si Social si Comitetul Regiunilor vor fi consultate, pozitia adoptata de Parlamentul European avand o importanta deosebita. Intrucat Comisia si-a exercitat dreptul de initiativa legislativa prin prezentarea propunerii, este perfect indreptatita sa si modifice propunerea in orice moment, inainte de adoptarea unei decizii de catre Consiliu. Depinde acum de Guvernul federal sa se asigure ca propunerea Comisiei este sensibil modificata. Este singura modalitate de a se asigura ca prevederile Legii finantarii industriei carbunelui si Acordul cadru privind inchiderea responsabila social a mineritului subventionat pe carbune in Germania continua sa se aplice si vor fi protejate de legislatia Europeana, si ca promisiunile facute in cadrul intelegerii privind politicile in sectorul carbunelui din februarie 2007 sunt recunoscute si onorate.

Temeliile Acordului privind politicile in sectorul carbunelui din 2007, Acordul cadru si Legea finantarii industriei carbunelui din 20 decembrie 2007, care guverneaza ajutorul federal pentru industria carbunelui dupa 2009, vor avea o influenta decisiva asupra viitorului industriei carbunelui in Germania, asupra angajatilor din sector si regiunilor miniere. Aceste regulamente si prevederi ofera industriei carbunelui din Germania o baza legala de incredere si

calculabila, care a fost asumata in Tratatul coalitiei dintre CDU/CSU si FDP in urma alegerilor federale din 2009: „Sustinem reducerea treptata a industriei subventionate a carbunelui si vom respecta acordul privind politicile din sectorul carbunelui din 7 februarie 2007”. Guvernul federal si-a asumat deci decizia potrivit careia mineritul subventionat in Germania se va sfarsit intr-un mod acceptabil din punct de vedere social la sfarsitul lui 2018, cu exceptia situatiei in care Bundestagul va reevalua acest proces in 2012 pe considerente de politica energetica.

Legea finantarii industriei carbunelui ofera temei cerintei unei reevaluari din partea Bundestagului in sensul ca Guvernul federal trebuie sa ii prezinte un raport pana la jumatatea lui 2012. Acest document de referinta va fi mai apoi folosit de catre Bundestag pentru a determina daca mineritul pe baza de carbune va continua sau nu, avand in vedere parametri precum siguranta aprovizionarii cu energie si alte obiective ale politicilor energetice.

Decizia de a inchide aceasta industrie sau de a mentine o productie de carbune nationala va trebui sa fie luata de Politica Germana. In conformitate cu art. 194 (par 2, sub par 2, alin. 1) al Tratatului privind functionarea UE, fiecare stat membru are „dreptul de a stabili conditiile pentru exploatarea resurselor sale energetice, alegerea intre diferitele surse de energie si structura generala a aprovizionarii sale cu energie”. La nivel european, sprijin adecvat este oferit prin intermediul unui nou regulament specific sectorului privind ajutorul UE. Aceasta tema a fost inclusa in mod specific drept unul din punctele de actiune ale programului Presedintiei belgiene si o decizie este asteptata in decembrie 2010. Daca va fi nevoie, Consiliul poate de asemenea sa ajunga la o decizie in aceasta problema la inceputul lui 2011, intrucat regulamentul poate intra in vigoare retroactiv la 1 ianuarie 2011.

Germania are nevoie de o baza noua si de incredere in dreptul european pentru a continua programarea restructurarii responsabile social si sustinuta de guvernul german a industriei carbunelui din Germania si pentru a obtine aprobarea la nivelul comisiei a ajutoarelor de stat pentru industria miniera – si are nevoie de toate acestea cat mai curand cu putinta. Pentru ca acest proces de adaptare sa fie protejat sub imperiul dreptului european, este absolut necesara introducerea unui regim comunitar adecvat referitor la ajutoarele pentru industria carbunelui si intrarea in vigoare a acestuia la inceputul lui 2011. La momentul tiparirii prezentului manual se purtau inca discutii cu privire la forma pe care acesta ar trebui sa o imbrace.

SITUATIA ACTUALA IN CHINA

Economia in continua crestere a Chinei continua sa solicite cantitati uriase de resurse de combustibil. In 2009, China a produs 2.95 mlr tone de carbune, adica aproximativ 50% din productia mondiala pe anul respectiv. China si SUA detin impreuna mai mult de 55% din resursele de carbune cunoscute ale planetei (China 24%) din totalul a 730 mlr tone. Sume uriase au fost deja puse deoparte pentru constructia de noi mine si centrale pentru a satisface cererea aflata in crestere de energie si otel din partea economiei si populatiei chineze. Echipamentul tehnic cerut de industria carbunelui incepe sa fie produs din ce in ce mai mult in fabrici chinezesti, produsele de inalta calitate fiind produse de companii furnizoare active la nivel global. RAG Mining Solutions are un portofoliu de servicii care acopera intreg spectrul de activitati miniere – de la planificarea minelor si productie pana la inchiderea finala a minei. Industria germana a carbunelui se bucura de o reputatie excelenta intr-un numar de domenii cheie care include nu numai controlul si managementul sistemelor miniere complexe, dar si realizari semnificative in arii precum siguranta la locul de munca, ergonomie, protectia mediului si automatizare. China are o mare cerere pentru expertiza in toate aceste domenii. Datorita variatiilor enorme ale conditiilor geologice si economice intalnite la fiecare companie producatoare de carbune, exista o mare divergenta de pietee in China.

FOLOSIREA CARBUNELUI CA MODEL PENTRU INDUSTRIE SI SUSTENABILITATE

Datorita performantei sale economice ridicate, baza industrială a Germaniei se bazează pe funcționarea adecvată a unui sector de industrie primară competitiv. Intocmai ca disponibilitatea rezervelor suficiente și eficiente din punct de vedere al costului din diferitele materii prime, bunuri semi-fabricate și produse intermediare, accesul la o rezerva de energie națională accesibilă și foarte eficientă este esențial pentru acele operațiuni care presupun în general producția intensivă din punct de vedere energetic de materie primă și procesarea acesteia pentru a crea produse de înaltă calitate pentru export. Creșterea costurilor energiei electrice în Germania a adus o tensiune excesivă pentru anumite sectoare precum cel al industriei oțelului și aluminiului, producătorilor de cupru și industriei chimice și celei producătoare de automobile. Această situație a fost generată de un număr variat de factori, inclusiv costuri de achiziție mai mari (rezerva de combustibili fosili), contribuția SRE (Legea Surselor Regenerabile de Energie) pentru promovarea surselor regenerabile, o legislație de mediu mai strictă și schema de schimb de CO₂. În conformitate cu datele de la Aurubis AG (cel mai mare producător de cupru din Europa), costurile cu electricitatea ale companiei se ridică la mai mult de jumătate din factura de energie de peste 150 mil. EUR, iar aceasta pentru un profit de aprox. 111 mil. EUR în 2009. Aurubis

se plange de ani de zile de cresterea facturii sale la energie, care a fost cauzata de costul aditional al CO₂-ului si taxa energiei regenerabile. Pentru a-si asigura resursele de energie si pe viitor, Aurubis a achizitionat o „felie” din centrala pe carbune Moorburg de la Hamburg. Aceasta centrala e programata sa intre in functiune in 2012 si va fi alimentata cu carbune de import pe termen lung. In cadrul dezbaterii publice privind sustenabilitatea de mediu si a argumentelor privind retinerea permiselor de operare obtinute sub Legea federala pentru protectie impotriva emisiilor (BimSchG), Aurubis si alti doi mari consumatori de electricitate din Hamburg – compania de aluminiu Trimet si Arcelor Mittal – au lansat de mai multe ori intrebarea legata de locatie: „Fara centrala pe carbune companiile nu-si vor putea asigura nevoile energetice de baza odata ce centralele nucleare de la Brunsbuetterl si Kruemmel vor fi inchise.” Instalatia alimentata de carbune va oferi industriei rezervele de energie planificate si de incredere de care este nevoie pe termen lung, si va face acest lucru la preturi competitive si intr-un mod sustenabil. Acest exemplu este un indiciu izbitor privind importanta electricitatii pe baza de carbune pentru baza industrială a Germaniei.

Un numar de factori contrabalanseaza productia de energie pe carbune si beneficiile pe care aceasta le poate aduce – iar acestia includ agenda actuala de politici privind energia si clima, problemele de acceptare locala si campaniile impotriva carbonului puse la cale de activistii de mediu. Acest lucru ameninta nu numai producerea de energie pe baza de carbune in general, dar, in particular, pune in pericol constructia de centrale termice pe carbune. In ultimii ani am fost martorii anularii mai multor instalatii noi alimentate de carbune in Germania si nicio decizie finala nu a fost adoptata in legatura cu alte proiecte viitoare de acest gen.

Nesiguranta ce insoteste constructia de centrale pe carbune in inima industrială a Germaniei a crescut si mai mult in acest an. Dezbaterea globala privind decarbonizarea substantiala a economiei globale, care a precedat si a si urmat Conferinta Natiunilor Unite privind schimbarile climatice de la Copenhaga de la sfarsitul lui 2009 ridica probleme specifice pentru combustibilii pe baza de carbon precum carbunele. In Germania, expansiunea productiei de energie regenerabila – sustinuta de SRE si masuri de ajutor de stat – continua si in prezent practic fara sa fie verificata. Iar la inceputul acestor proiecte sunt inaintate planuri pentru constructia mai multor centrale pe gaz pentru a stabili un echilibru si pentru a rezerva capacitatea de productie.

Multe dintre detaliile privind implementarea noului Pachet Climatic al UE din decembrie 2008 trebuie sa fie clarificate, inclusiv transpunerea Directivei europene privind CCS. Propunerea guvernului german de a extinde viata operationala a centralelor nucleare nationale, care face parte din noul Concept privind Energia, va avea de asemenea repercusiuni majore pentru planificarea

centralelor in Germania si cererea viitoare de carbune in sectorul de productie. GVSt (Asociatia germana a carbunelui) este nerabdatoare sa vada un echilibru adecvat intre cele trei obiective energetice: siguranta aprovizionarii, competitivitatea si sustenabilitatea de mediu. Daca in continuare se vor ivi obstacole in calea planurilor de constructie a centralelor pe carbune sau implementarii tehnologiilor inovatoare CCS, acest lucru va rezulta, pe termen mediu si lung, intr-o scadere a dezvoltarii si o crestere a somajului, punand in acelasi timp securitatea energetica a Germaniei in fata unei mai amenintari; in realitate va avea un impact si mai mare asupra industriei germane si a mediului, datorita constructiei de centrale termice pe carbune mai putin eficiente in alte tari.